

Филотеј Солунски: Бог који пребива са нама

Бог који пребива са нама

Данашње јеванђелско читање, са самог почетка Јеванђеља по Матеју (Мт. 1, 1–25), открива и освјетљава саму срж тајне Рођења Христовог.

Рођење Христово није тек један тренутак у историјском току; оно је врхунско обећање Бога човјеку.

Својим оваплоћењем, Бог долази да се настани међу нама и да нас избави од окова који притискају и оптерећују само наше постојање.

Родослов који наводи јеванђелист, од Авраама до Јосифа и Марије, открива да спасење није тренутан нити изолован догађај; оно је плод дугог историјског пута — историје народа Божијег у којој се божанска обећања испуњавају вјером и трпљењем.

Име „Емануил“ — „Са нама је Бог“ — није случајно. Оно открива најдубљи смисао оваплоћења: Бог је дјелатно присутан у свакој горчини, у сваком страху и у свакој сумњи.

Он не бира да се јави у слави и сили које би изазвале страх и трепет, него у крхкости и смирењу једног дјетета.

Његова свемоћ не бива умањена; она се добровољно ограничава, како би се

Бог приближио човјеку у његовој свакодневици и са њим подијелио његове бриге и агоније.

Бог се „понизио“ (кеноза), како пише апостол Павле (Фил. 2, 6–8), и та божанска „кеноза“, која се открива кроз Рођење Христово, представља једну од најпотреснијих и најдубљих истина наше вјере.

Вјечни улази у вријеме и простор, дијели нашу сиромаштину и наше слабости и постаје сапутник у сваком тренутку нашег живота, са љубављу и њежношћу.

Овим смиреним силаском Бог нас поучава да се истинска сила не показује наметањем и страхом, већ даривањем, жртвом и једноставношћу срца (чистом намјером).

Кеноза није губитак; она је најузвишенији израз божанске љубави, која постаје приступачна, блиска и лична, дарујући наду и свјетлост људском постојању.

Данас, када се људи често осјећају усамљено или немоћно пред тешкоћама живота, Јеванђеље нас подсјећа да љубав Божија нема граница и да се Његово спасење дарује сваком човјеку, без икакве разлике.

Рођење Христово јесте радосна вијест да Бог не остаје далеко, већ постаје „Емануил“ — Бог који пребива са нама.

Сачувајмо ову истину дубоко у срцима својим и трудимо се да живимо у вјери, нади и љубави, препознајући у сваком тренутку да је наш Оваплоћени Бог, Христос, увијек присутан — као сапутник и Спаситељ.

Превео: Протопрезвитер Никола Гачевић

mitropolija.com